

ג' ל י ו נ ר ת ל ע י ר ו נ ב מ ר ש ת ה ש ב ר ע
עוֹלָמִים בְּיַד נַחֲמָה לִיבּוּבִיץ
זו"ע"י ע"י מוסד תורה והשכלה למבוגרים ולנוער
הסתדרות נח"ל משרתי באמריקה
מתדורה מיוחדת בסביל ההסתדרות הציונית העולמית
המתלקה לחנוך ולחברות תורניים בגולה

מלשמינו (תשל"ז) כ"ג י"ג - י"ט

א. טאלות כלליות

- 1. מה המאחד את כל הפסוקים האלה לחטיבה אחת?
- 2. כיצד מתקשרת פסקה זו לקודמה (כ"ג א - ט)?
- 3. קאטוטו בפרוטו לשמות כותב לפסוקינו אלה כאן וכן לשמות כ"י י"ג; מכיון שהעקרונות היסודיים שבעשרת הדברות אינם מכוונים לרצף החולף, אלא לדורי דורות, אין נסוחם נקבע בהתאם למצב הארצי של דור המדבר יושב אהלים, אלא בהתאם למצב המקווה בעתיד הקרוב, לכישתקע ישראל בארץ היעוד ויחייטב בעריה.

- מהו הקסי שבכ"י ומהו הקסי בפסוקינו כאן המיוחס בדבריו?
- 4. כמה אפשר לראות בפסקה אחרונה זו (ז-ט) של המסמכים קטע מקביל לפסקה הראשונה של המסמכים (כ"ג א - ב).

- ב. מכילתא וטס טניס תורע את ארצך ואספת את הבואחה רי"גו ר"א אומר: כשישראל עושים רצונו של מקום, הם עושים שמיים אחד בטבוע אחד, שנאמר: "טס טניס תורע סדך" וכשישראל אין עושים רצונו של מקום - הם עושים ל' טמטין בטבוע אחד. כיצד נרה הנח וזורעה שנה; נרה שנה וזורעה שנה - גמגאו טמן עושים ארבעה טמיטין בטבוע אחד.
- רמב"ן ויקרא כ"ה ג' ד"ה טס טניס תורע סדך דרך הכתוב לומר כן (שמות כ"י י"ג) "טסה ימיס תעבוד ועסית כל מלאכתך" (שמות כ"ג י"ג ב) "טסה ימיס תעסה מעטיך וכיום השביעי...".

- 1) מה פירוט "טבוע" בדברי המכילתא?
- 2) מה קסה גם לרבותינו במכילתא, גם לרמב"ן בפסוקנו?
- 3) מה ההבדל בין חטובותיהם? (טס לבו למה פתח הרמב"ן חטובתו במלים "דרך הכתוב"?)
- ג. י"א והשביעית חטמטנה ונטטחה ואכלו אכיוני עמן מכילתאן "חטמטנה" - בעבודתה; "קנטטחה" - באכילתה. רט"י ד"ם חטמטנה מעבודה; ד"ה ונטטתהן מאכילה לאחר זמן הבעור. ד"א; "חטמטנה" - מעבודה גמורה כגון חריטה וזריעה, ו"נטטחה" - מלזבל ומלקטקט.

- מלבי"ם; ההטמטה הוא שסלק עצמו מן הדבר - וזה סלא יעבד עבודה הארץ, והנטיטה הוא שמתחף עם "העזיבה", רק סמציין התרחקה יותר, ור"ע מלבי"ם; ירמיהו י"ב ז' "עזבתי את ביתי, נטטתי את נחלתי"; העזיבה מציין טעוזה והולך לו, והנטיטה הוא טמוציא הדבר מרשותו בפעל והוא יותר מן העזיבה.

- 1) מה קסה לכלם? (וע) גליון בא שנה זו טאלה ב)
- 2. מה הסבר את דברי רט"י עד "לאחר הבעור" על פי דברי הרמב"ן ויקרא כ"ה ז' ד"ה ולבהטתך ולחיה עד "דברי ר' יהודה"
- 3. מדוע לא הסתפק רט"י בפרוטו הראסון שהוא כפי שמכילתא וחוט"ף עליו עוד את ה"ד"א?
- ד. רמ"ם הלכות שמיטה ויובל ד' הלכה כ"ד: מצוח עשה להטמים כל מה שחוציא הארץ בטביעית, שנאמר (שמות כ"ג י"א): "והטביעית חטמטנה ונטטחה". כל הנועל כרמו או סג טנהו בטביעית בטל מצוח עשה, וכן אם אסף כל פרותיו לתוך ביתו, אלא יפקיד הכל ויד. הכל טוין בכל מקום, שנאמר (שמות כ"ג י"א) "ואכלו אכיוני עמן" - ויס לו להביא לתוך ביתו מעט, כדרך טמביאין מן החמקו.

- 1) מניין (מלטון הכתוב) סלא יאספס לביתו ויטיס גדר על טדהו טבייב והוא עצמו יחלק לענייטם?
- 2) מה הסכה הפנימית - החנוכית - לכך, טאסרה התלכה על בעל הסדה לצדור ולחלק בעצמו לענייטם?

הטאלות המטמטנות א קטוח והמטמטנות אא קטוח ביותר. ענה למי יכלתך והבנתך. חטובות יט לטלוח לנחמה ליבוביץ, הסתדרות הציונית העולמית המתלקה לחנוך וחברות תורניים, ירוסלים ת.ד. 92